

MŰVÉSZETI ÉS TERMÉSZETTUDOMÁNYOS KÉPZÉS

November 28., szombat délután

Isten Igéjének tanulmányozásánál semmi sem erősítheti és üdítheti fel jobban az értelmet. Egyetlen más könyv sem képes ilyen erővel fölemelni a gondolatokat, megújítani az értelmi képességeket, mint teszik azt a Biblia felemelő igazságai. Ha az ember az Igét úgy tanulmányozná, ahogy kell, akkor olyan mértékben tágulna az értelme, olyan nemes lehetne a jelleme, amilyennel csak ritkán találkozni manapság. Az igazság keresése minden estben megjutalmazza a tanulmányozót, és minden egyes felfedezés még nagyobb gazdagságok kutatási területeit fogja megnyitni előtte. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 460. o.

Minden szülő és tanító legfontosabb feladata, hogy megismertesse a gyermekekkel és a fiatalokkal az ihletett Ige csodálatos igazságait, és megerősítse hitüket Isten szavában. Ez a nevelés egyaránt nélkülözhetetlen a földi és az eljövendő élet szempontjából. Ne gondoljuk, hogy ez megakadályozza a különféle tudományok tanulmányozását, vagy a nevelést alacsonyabb szintre szállítja le. Isten ismeretének nagysága felmérhetetlen. Semminek sincs olyan megelevenítő és nemesbítő hatása, mint az örök életünkre vonatkozó magasztos tárgyak tanulmányozásának. A fiatalok igyekezzenek megérteni az Istentől kapott tanításokat, így értelmük fejlődik és megerősödik az Ige tanulmányozása közben. Akik cselekszik az Igét, azok figyelme a magasabb rendű gondolatokra irányul, és Isten az ismeretek örök gazdagságát nyújtja számukra. – *Az én életem ma*, 107. o.

Isten felszólítja a tanárokat, hogy tekintsenek az égre, és tanulmányozzák az Úr műveit a természetben. „Az eget beszélik Isten dicső-

ségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Nap napnak mond beszédet; éj éjnek ad jelentést. Nem olyan szó, sem olyan beszéd, a melynek hangja nem hallható.” (Zsolt 19:2-4) Hát akkor ne törekedjünk megérteni Isten csodálatos műveit? Jó lenne gyakrabban elolvasni a 19. zsoltárt, hogy felfoghassuk, miként kapcsolja össze az Úr az Ő törvényét az általa teremtett dolgokkal.

Találhatunk-e iskoláink számára Isten élő Igéjénél mélyebb és komolyabb információkat tartalmazó tankönyvet? Akkor miért teszik félre ezt a könyvet, hogy világi szerzők könyveit részesítsék előnyben? Adhatunk-e értékesebb kiadványt a diákjaink kezébe, ha nem azt, ami megtanítja őket, hogy miként örökölhetik az örök életet? Iskoláinkban be kell mutatni a fiataloknak a bibliai történetek tanulságait, hogy azoknak, akik még nem szeretik Istent és még nem érdeklődnek a lelki dolgok iránt, felkeltsük az érdeklődését, és megtanítsuk őket szeretni az Igét...

A tanuló nál mindig legyen Biblia, hogy valahányszor alkalma adódik, olvasson el egy szöveget, és elmélkedjen arról. Használja ki az alkalmat útközben vagy az állomáson várakozva, hogy egy újabb értékes gondolatot meríthessen az igazság tárházából. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 453, 463. o.

November 29., vasárnap – Egyedül az Úr

Kezdetben a teremtés egész műve Istent nyilatkoztatta ki. Krisztus volt az, aki kiterjesztette az eget és lerakta a föld alapjait. Az Ő keze függesztette helyükre a térben a világokat, és Ő formálta meg a mező virágait. Ő az, „aki hegyeket épít erejével” (Zsolt 65:7), „akié a tenger és Ő alkotta is azt” (Zsolt 95:5). Ő halmozta el a földet szépséggel, Ő töltötte meg a levegőt dallammal, és Ő írta oda mindenre a földön, a levegőben és az égbolton az Atya szeretetének üzenetét...

A teremtett dolgok még mindig hirdetik kimagasló voltának dicsőségét... A virágok illatot árasztanak és áldásul tárják fel szépségüket a világnak. A nap világok ezrei örömeire ontja sugarait. Az óceán – forrásaink és kútjaink életetője – magába fogadja a föld összes folyamát, de csak azért, hogy továbbadja. A tengerből felszálló pára záporként hull vissza: megöntözi a földet, hogy belőle élet sarjadhasson. – *Jézus élete*, 20. o.

A Biblia mindazt elénk tárja, amit az elme befogadhat. Ez a mi lelki táplálékunk. Szemlélnünk kell Isten csodálatos műveit, ismételnünk gyermekeinknek a megtanult leckéket, hogy ők is megláthassák az Úr keze munkájában a bölcsességet, az erőt és a dicsőséget. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 453–454. o.

A Teremtővel a művei által kell megismerkednünk. A természet könyve nagy tankönyv, amelyből – valamint a Szentírásból – tanítva kell másokat Isten jellemével megismertetnünk, és az elveszett juhokat Isten nyájához visszavezetnünk. Isten műveinek tanulmányozása közben a Szentlélek meggyőzi értelmünket. Ez a meggyőződés nem logikus érvelés nyomán támad. Akit azonban lelki tompultság, vakság és süketség nem tett alkalmatlanná Isten felismerésére, megismerésére és hangjának meghallására, az felfogja az írott Ige mélységes igazságait, és magasztos lelki tanításai belevésődnek a szívébe. – *Krisztus példázatai*, 24. o.

„Nagyok az Úr cselekedetei, kívánatosak mindazoknak, akik gyönyörködnek azokban. (...) Emlékezetet szerzett az Ő csodálatos dolgainak.” (Zsolt 111:2–4)

Isten az Édent, ősszüleink otthonát oly rendkívül szépnek alkotta, a mi örömünkre adta a nemes fákat, a szép virágokat, és mindazt, ami gyönyörűséges a természetben...

Ő, aki a gyöngyöket a tengerbe helyezte, az ametisztet és a krizolitot a sziklák közé, szereti a szépet. Az égen felkelő nap világosságot áraszt mindarra, amit Isten alkotott. Mindaz a fényesség és szépség, amely megvilágítja az eget, és széppé teszi a földet, Istenről beszél.

Miközben gyönyörködünk ajándékaiban, ne feledkezzünk el az Adományozóról! Teremtett műveit szemlélve ismerjük fel Istenünk jóságát és szeretetét! Mindaz, ami földünkön szép, emlékeztessen bennünket a mennyei otthonunkban ránk váró kristálytisztá folyókra, zöld mezőkre, a csodálatos szépségű fákra és a ragyogó, szent városra, a fehér ruhás énekesekre, a szépségnek azon világára, amelyet egyetlen földi művész sem tud lefesteni, és halandó nyelv nem tud kifejezni. – *Az én életem ma*, 175. o.

November 30., hétfő – „Szent ékességben”

Legyen a Biblia a tanulmányozás könyve, és vizsgáljátok meg, hogy van-e bennetek isteni szeretet. Lehet, hogy szívetek aszott, és elmétek gyenge, de ha imádságos lelkülettel tanulmányozátok az Igét, világosság árad az elmétekre. Isten együttmunkálkodik minden szorgalmas tanulóval. Azok a tanárok, akik a nagy Tanítómestertől tanulnak, isteni segítségben részesülnek, mint Dániel és társai, akikről ezt olvashatjuk: „És ada az Isten ennek a négy gyermeknek tudományt, minden írásban való értelmet és bölcsességet; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is.” (Dán 1:17) – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 455. o.

Isten felszólítja az embereket, hogy szemléljék Őt az égi csodákban: „Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg, ki teremté azokat? Ő, aki kihozza seregöket szám szerint, mindnyáját nevén szólítja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjok sincsen.” (Ésa 40:26) Isten óhaja, hogy kutassuk a végtelen dolgokat, és így tanuljuk meg szeretni, tisztelni Őt, és engedelmeskedni Önéki. Az ég és a föld a maga gazdagságával tanít meg bennünket Isten szeretetének, gondoskodásának és hatalmának leckéire. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 456–457. o

„Mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van” (1Sám 16:7) – az emberi szívet, amelyben váltakozik az öröm és fájdalom; azt a tévelygő és szeszélyes szívet, ami oly sok tisztátalanságnak és képmutatásnak tanyája. Isten jól ismeri a szív indokait, céljait és szándékait. Menjetek Őhöz a ti szennyes, tisztátalan szívetekkel, tárjátok ki azt az Ő mindent látó szemei előtt, és kiáltstok fel együtt a zsoltáríróval: „Vizsgálj meg engem, oh Isten, és ismerd meg szívemet! Próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimat! És lásd meg, ha van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja, és vezérelj engem az örökkévalóság útján!” (Zsolt 139:23–24) – *Jézushoz vezető út*, 34. o.

Gyöngéd részvéte gyógyírként hatott a fáradt, elgyötört szívekre. A bős ellenség háborgása közepette is a béke légköre vette körül. Arcának szépsége, csodás jelleme, és főképp a tekintetében és hangjában érzett szeretet hozzá vonzott mindenkit, akit nem keményített meg a hitetlenség. Ha pillantása és szava nem nyájas, megértő lelkü-

let sugárzott volna mindenkire, akkor nem vonzotta volna magához a sokaságokat. A hozzá forduló szenvedők úgy érezték, hogy hű és szelíd barátként magáévá teszi ügyüket, ezért többet kívántak tudni az általa tanított igazságokból. Jézus közel hozta hozzájuk az eget, s ők színe előtt szerettek volna maradni, hogy mindig érezhessék vigasztaló szeretetét.

Élete következetes volt. Krisztus élete mindenki másétól különbözött. Egész életét az önzetlen tettek és a szentség szépsége jellemezte. Keblében a legtisztább, az önzés és bűn bármilyen szennyétől mentes szeretet honolt. Élete tökéletes összhangot mutatott. Ő a jóság és tökéletesség egyedül igaz példaképe. – *Értelem, jellem, egyéniség*, 1. köt., 182. o.

December 1., kedd – A tévedés szakértői

Naponta tanulmányoznunk kell a Szentírást, hogy megismerjük az Úr útját, és ne csábítsanak el a hamis vallási tanok. A világ tele van hamis és elkápráztató spiritiszta elméletekkel, melyek meg akarják rontani a tiszta lelki megértést, és el akarják távolítani az embereket az igazságtól meg a szentségtől. Különösen ezekben az időkben hallgassunk a figyelmeztetésre: „Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel.”

Vigyázzunk, nehogy helytelenül értelmezzük az Írásokat. Isten Igéjének egyszerű tanításait nem szabad túlságosan elspiritualizálni, és a valóságot figyelmen kívül hagyni. Ne próbáljatok valamelyik igeszakaszra ráerőltetni egy bizonyos magyarázatot csak azért, hogy számotokra kedvelt, de szokatlan elméletek szülessenek. Úgy fogadjátok a Szentírást, ahogy van, és kerüljétek az üres képzelgéseket. – *The Upward Look*, 316. o.

Bárcsak senki se távolítaná el az emberek elméjét áltudomány által a valóságtól a képzeletbeli világ felé. Istent kell kinyilatkoztatni a maga teljes dicsőségében! Isten férfiakat hív el, hogy a természet bálványimádása közepette tekintetüket a természetről felemeljék a természet Urára. Isten eszközként használja fel a természetet hatalmának kinyilatkoztatása végett. Teremtett művei keze munkáját hirdetik. Az összes teremtmény közül egyedül az ember – a teremtés koronája – fordult el leginkább Istentől. Az ítéletkor azonban majd szégyenkeznie kell, mert

nem engedelmeskedett Isten törvényeinek, pedig intelligenciát, értelmet és a beszéd ajándékát is megkapta tőle...

Az ember csupán egy ember. Az ajkáról származó beszédeket nem kell úgy fogadni, mintha Istentől származnának. Ha Isten nem áll a szolgálatában levők mellé, és nem munkálkodik együtt velük, akkor hiábavalóság minden szavuk. Isten gyermekei részéről a legnagyobb balgaság, ha emberben, valamint a hozzájuk hasonló hús-vér testben bíznak. – *The Upward Look*, 294. o.

Akik a világ álokoskodásait olvassák, és azoknak engednek, nem ismerik Istent a maga teljességében. Szembehelyezkednek Igéjével, és a Teremtő magasztalása és imádása helyett a teremtményt magasztalják és imádják. Noha a teremtett dolgokban felismerhetjük Isten munkáját, ezek még nem Istent képezik... A fizikai teremtés Istenről és Jézus Krisztusról, a mindenség nagy Teremtőjéről tesz bizonyosságot. „Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága.” (Jn 1:3–4)...

Ma az emberek azt állítják, hogy a természet nem támasztja alá azokat a tanításokat, amiket Jézus Istenről hirdetett, és a természet nincs összhangban sem az Ő-, sem az Újszövetséggel. Azonban a tudomány és a természet közötti összhangnak eme feltételezett hiánya nem létezik. A menny Istenének Igéje nincs összhangban az emberi tudománnyal, viszont tökéletes összhangban van az Ő általa teremtett tudománnyal. – *The Upward Look*, 278. o.

December 2., szerda – Bolondság és bölcsesség

Isten felszólítja teremtményeit, hogy fordítsák el tekintetüket a körülöttük levő világ zűrzavarától, és csodálják meg alkotásait. Amikor műveit tanulmányozzuk, mennyei angyalok vesznek körül, hogy világosságot árásszanak az elménkre, és megóvjanak bennünket Sátán hazugságaitól. Amikor szemlélitek Isten csodálatos műveit, engedjétek, hogy büszke és balga szívetek gyarlóságot és függőséget érezzen. Mily borzasztó, amikor nem ismerik fel Istent a maga idejében! Mily helytelen dolog túl későn megalázkodni! – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 457. o.

A természetből csak részleges képet nyerhetünk Isten magasztosságáról és fenségéről. Bár látjuk hatalmas műveit és bölcsességét, lénye mégis meghaladja felfogóképességünket. Óceánok, vízesések, délceg sziklaszirtek csak tökéletlenül tudják bemutatni kezeinek munkáját. Sátán zavart és gyűlöletet keltett Isten teremtményei között, ezért a természetnél valami sokkal többre van szükség ahhoz, hogy felfedezzük az Atya jellemét...

Napjainkban számos álnokságot tanítanak igazságként. Testvéreink közül némelyek látomásokról számolnak be, amit azonban nem hagyhatunk jóvá. A Szentírásra vonatkozóan fantáziadús elméletek, erőltetett, furcsa magyarázatok születnek. Bár úgy tűnik, hogy ezen tanítások némelyikének nincs jelentősége, idővel azonban fejlődhet, és a megpróbálatlanok számára igazi csapdává válhat. – *The Upward Look*, 316. o.

A Megváltó példázatai megmutatják, hogy mi is a „magasabb műveltség”. Krisztus feltárhatta volna az emberek előtt a tudomány legmélyesebb igazságait. Elárulhatott volna olyan titkokat, amelyek megértéséhez hosszú századokon át tartó kutatásra és kemény munkára volt szükség. Az emberi gondolkozást az idők végéig foglalkoztató és felfedezésekre ösztönző tudományos ötleteket is adhatott volna. Krisztus azonban nem ezt tette. Nem mondott semmit azért, hogy az emberi kíváncsiságot kielégítse, sem pedig azért, hogy a világi nagyság felé kaput nyitva eleget tegyen a becsvágynak. Az emberek értelmét minden tanításában a végtelen Értelemmel kapcsolta össze. Nem bízta őket az Istenről, Igéjéről és műveiről kialakított emberi elméletek tanulmányozására. Inkább arra tanította őket, hogy szemléljék a műveiben, Igéjében és gondviselésében megmutatkozó Istent.

Krisztus nem elvont elméletekkel foglalkozott, hanem olyanokkal, amelyek nélkülözhetetlenek a jellem fejlődéséhez, és fogékonyabbá teszik az embert Isten megismerésére, alkalmasabbá a jó cselekedetekre. Az életmódot és az örökkévalóságot érintő igazságokról beszélt az embereknek. – *Krisztus példázatai*, 22–23. o.

Pál áttekintette tevékenysége eredményeit. Az ékesszóló beszédét hallgató népes gyülekezetből csupán hárman tértek meg. Elhatározta hát, hogy ezentúl egyszerűen fogja hirdetni az örömmüzenetet. Meggyőződött róla, hogy a világi műveltség tehetetlen, nem tudja megin-

dítani az emberek szívét. Az evangélium örömuzenete viszont Isten hatalma az üdvösségre. – *A Te Igéd igazság*, 6. köt., 1062. o.

December 3., csütörtök – Az úr válasza Jóbnak

Az igazi tudományban semmi sem lehet, ami ellenkezik Isten Igéjével, mert mindkettőnek ugyanaz a szerzője. Ha helyesen értjük meg a két ágat, az mindig a kettő összhangját fogja bizonyítani. Az igazság – akár a természetben, akár a kinyilatkoztatásban – összes megjelenési formájában összhangban áll magával. De az Isten Lelke által meg nem világított értelem mindig sötétben lesz Isten hatalma felől. A tudomány ezért mond gyakran ellent Isten szava tanításának. – *Bizonyságtételek*, 8. köt., 258. o.

Krisztusnak a természetből vett tanításait egyszerű és világos voltuk teszi végtelenül értékesé. Mindenkinék szüksége van arra a tanításra, ami ebből a forrásból fakad. A természet szépsége az embert a bűntől és a világ vonzasköréből a tisztasághoz, a békességhez és Istenhez vezet. A tudásra szomjazók figyelmét nagyon sokszor emberi bölcséletek és látszattudományok kötik le. Szoros kapcsolatba kell hozni őket a természettel. Tanulják meg, hogy a teremtés és a kereszténység Istene egy és ugyanaz! Láttassuk meg velük a természet világa és a lelki dolgok közötti összhangot! Mindazt állítsuk a jellemképzés szolgálatába, amit szemük lát és kezük érint! Így értelmi képességeik fejlődnek, jellemük tökéletesedik, és egész életük nemesebb lesz. – *Krisztus példázatai*, 24. o.

A természet is hatalom, a természet Istene azonban határtalan hatalommal rendelkezik. Alkotásai magyarázzák jellemét. Akik kezének munkája alapján ítélik meg Istent, nem pedig a nagy emberek feltevései szerint, mindenben meglátják jelenlétét. Felismerik mosolyát az örömteli napsütésben, szeretetét és az emberekről való gondoskodását az ősz gazdag mezőiben. Még a föld díszei is, mint például élő zöld színe, a megannyi csodálatos virág, az erdők sudár és különféle fái Isten gyöngéd, atyai gondoskodásáról tesznek bizonyosságot, és arról a vágyáról, hogy boldoggá tegye gyermekeit.

Isten hatalma megnyilatkozik az Őt félők iránt. Figyeljete a próféta szavaira: „Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten

az Úr, aki teremté a föld határait? Nem fárad, és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsessége! Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyű, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el." (Ésa 40:28–31) – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. köt., 309–310. o.

December 4., péntek – További tanulmányozásra

Bizonyságtételek, 8. köt., „A bűn következménye” című fejezet.